

Інформаціне забезпечення Державної служби зайнятості

Яровий С.М., Петренко Анжеліка Володимирівна
Сумський державний університет, юридичний факультет;
к. ю. н., доцент кафедри права; студентка гр. ЮМ-21
e-mail: anzh2511@yandex.ru

Situation on the labour market exacerbates the issue of finding ways to improve the effectiveness of the state service of employment.

ВСТУП

Державна служба зайнятості – єдина в Україні державна структура, яка на засадах соціального страхування надає громадянам на безкоштовній основі широкий спектр послуг із забезпеченням їх роботою, а роботодавцям – із забезпеченням робочою силою [4, с. 85]. Державна служба зайнятості уособлює інноваційну модель розвитку соціальної політики в Україні та розглядає соціальний захист населення від безробіття не лише як послуги з профорієнтації, підвищення конкурентоспроможності пошуковців роботи на ринку праці шляхом професійного навчання, виплати допомоги по безробіттю та підбору роботи, а «в першу чергу як систему гідних умов праці й заробітної плати, легальної зайнятості, що забезпечує громадянам України соціальної гарантії».

ОСНОВНИЙ ТЕКСТ.

Ситуація, що складається на ринку праці - зростання масштабів безробіття, збільшення його тривалості, загострює питання про пошуки шляхів підвищення ефективності діяльності державної служби зайнятості, особливо її низових ланок, за рахунок чіткої організації їх діяльності.

Одним з найважливіших заходів щодо цього стала розробка та впровадження Єдиної технології обслуговування незайнятого населення в центрах зайнятості України. ЄТОН діє з 2000 р. і базується на

загально визнаних принципах діяльності служб зайнятості європейських країн. У самій технології питанням інформаційного обслуговування населення та його забезпеченню надається значної уваги, але поряд з цим виникають певні питання.

Спеціалісти регіональних центрів зайнятості висловлюють занепокоєння стосовно подальшої долі інформаційних підрозділів (центрів, кабінетів, куточків), що створювались у структурах протягом останніх років. Дехто пропонує їх ліквідувати з метою запобігання можливого дублювання функцій. Ми маємо справу з двома можливими підходами до формування інформаційного простору щодо зайнятості.

Перший з них передбачає концентрування головної інформації у одному спеціалізованому підрозділі (центрі, кабінеті, куточку). За другим, що пропонується ЄТОН - всі інформаційні матеріали розподіляються між структурними підрозділами ЦЗ відповідно до напрямків їх роботи.

Враховуючи те, що центри зайнятості України розташовані в різних за площею, плануванням та іншими умовами приміщеннях, неможливо передбачити їх уніфіковане просторове розміщення. Однак, незалежно від цього, за ЄТОН у кожному центрі зайнятості створюється 8 функціональних секторів, з яких основними є перші п'ять:

- 1) довідково-консультаційний сектор;
- 2) сектор самостійного пошуку вакансій;
- 3) профорієнтаційний сектор;
- 4) реєстраційно-приймальний сектор;
- 5) сектор активної підтримки безробітних;

- 6) сектор взаємодії з роботодавцями;
- 7) сектор навчання та психологічного розвантаження персоналу;
- 8) адміністративно-господарський сектор.

Міжнародна Організація Праці наполегливо рекомендує кожній країні створювати та удосконалювати систему постійної інформації щодо зайнятості. Вони (системи) повинні бути спрямовані на забезпечення всебічного висвітлення не тільки аспектів вибору професії, професійної підготовки, стану ринку праці, але й торкатися аспектів трудового життя у різних галузях економічної, соціальної і культурної діяльності.

Перш за все, інформаційна робота не повинна обмежуватись тільки питаннями працевлаштування, але й повинна висвітлювати такі напрямки як бізнес, самозайнятість, суспільно-корисна та тимчасова робота.

Інформаційні послуги повинні бути адресними, тобто, спрямовані на конкретного споживача з урахуванням його особливостей і потреб.

До споживачів інформації належать не тільки особи які шукають роботу, але й ті, що мають до цього процесу саме безпосереднє відношення. Це, так звані, наші соціальні партнери: роботодавці, представники молодіжних структур, навчальних закладів, бюро та центри, що займаються працевлаштуванням або підтримкою підприємницької діяльності.

До споживачів інформації можна віднести регіональну адміністрацію, керівників та спеціалістів самої служби зайнятості.

Інформаційна система повинна бути спрямована на вирішення трьох головних завдань: надати представникам різних верств населення якісну інформацію, що здатна допомогти кожному з них зорієнтуватись та вирішити власні проблеми, що пов'язані з зайнятістю (пошук місця роботи, підбір кадрів, організація власної справи тощо); забезпечити захист громадян від недоброякісної інформації; сприяти

підвищенню загальної інформаційної культури споживачів самої інформації [3, с. 2].

Протягом минулих років в надрах служби зайнятості стихійно сформувались своєрідні інформаційні осередки за різними напрямками роботи. Вони й досі існують автономно, ізольовано і незалежно один від одного.

Завдання полягає в тому, щоб об'єднати їх у єдину комплексну систему інформаційного забезпечення Державної служби зайнятості [2, с. 8].

ВИСНОВКИ

Функціонування такої системи неможливе без чіткої узгодженості та координації дій усіх підрозділів кожного центру зайнятості. До створення такої системи пропонують різні підходи. Можна спробувати підстроїти, «притерти» один до одного інформаційні фрагменти, що склалися стихійно.

Але найбільш привабливим (та найбільш ефективним за результатами) вважається такий, що передбачає попереднього проектування цілісної комплексної системи та її подальшого впровадження в практичну діяльність центрів зайнятості.

ЛІТЕРАТУРА

- [1] Про зайнятість населення: Закон України // Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991. -№ 14. - ст.170.
- [2] Довжик Б.С. Перспективи діяльності державної служби зайнятості // Б.С. Довжик // Ринок праці та зайнятість населення. – 2010. – №1.- с.8-11
- [3] Галицький В. Державна служба зайнятості на ринку праці України/ В. Галицький // Ринок праці та зайнятість населення. – 2010. – №4.- с.2-5
- [4] Федоренко В. Г., Казановський А. В. Державна служба зайнятості України в контексті протидії новим викликам ринку праці/ В.Г. Федоренко, А.В. Казановський// Економіка та держава. – 2009. – №11. – с. 83-85.
- [5] Ганус С.Ю., Юркова Д.О. Діяльність державної служби зайнятості в умовах ринкової системи. – http://www.rusnauka.com/12_KPSN_2010/Economics/63484.doc.htm.